

ledes en Mand, der er helt fremmed for Forholdene, kan optræde med nogen Autoritet i saadanne Tilfælde, er for mig en Gaade. — Jeg skal endvidere fremhæve Lov af 23de April 1897 om Indførelse af en ny Skyldsætning af Jordejendomme paa Færøerne. Denne Lov træder i Kraft den 29de Juli i Aar, altsaa om faa Maaneder, og der skal udføres et ikke ringe Arbejde i Forvejen, for at den kan træde i Kraft. En Del af dette Arbejde skal udføres paa Landfogdens Kontor, men at en Mand, der ikke kender til Forholdene, skulde have let ved at udføre det Arbejde, kan jeg heller ikke tænke mig. — Dette var Grunden til, at jeg mente, at det særlig burde tages Hensyn til, at Landfogedembedet bliver besat med en Mand, der havde Kendskab til de færøiske Forhold. Jeg skal endnu nævne en Omstændighed, som den ærede Justitsminister saa ofte har fremdraget i Rigsdagen og navnlig i indeværende Samling har fremdraget i det andet Ting, og det er den, at der netop staaar paa Dagsordenen paa Færøerne en væsentlig Omordning af Landboforholdene ad Lovgivningsvejen, og det vilde være en umaadelig Støtte, særlig for Øernes Lagting, naar Landfogden var en Mand, der var inde i Sagerne, en Mand, som de kunde konferere med, og som kunde hjælpe dem til netop at faa det indført i Loven og i rigtig Form, som de mente kunde tjene til Landbrugets Fremme. Alt dette tænkte jeg paa, da jeg forleden Dag udtalte min Beklagelse over, at den ny Landfoged ikke havde Kendskab til Færøerne. Den ærede Minister har sagt, at han undervurderede det ikke, og det burde den ærede Minister heller ikke kunne, thi der er ingen, der har udtalt det bestemtere end Justitsministeren, at Forholdene paa Færøerne sømme sig paa Landbrugsomraadet ere ejendommelige. Jeg skal i saa Henseende henvise til Justitsministeriets Skrivelse til Folketingets Finansudvalg af 24de Januar 1899. Der tales netop om, at Landbrugsforholdene paa Færøerne ere højst ejendommelige og paa flere Punkter vistnok mere primitive, end det er paabudt af Naturforholdene. Der henvises til, at det ejendommelige bestaar i dels en vidt-dreven Udstykning, dels et paa den anden Side lige saa stærkt benyttet Fællesskab i Jordbruget. — Det maa saaledes indrømmes, at der maa tages særligt Hensyn til, at en Embedsmand har Kendskab til Færøerne og særlig paa Jordbrugets Omraade. Den ærede Minister mener nu, at det Hensyn er taget, men at der er saa meget, der vejer derimod. Jeg vilde ellers ikke være

kommen ind paa Spørgsmaalet om Kvalifikationerne hos de to Mænd, som den ærede Minister har stillet op mod hinanden, men jeg maa alligevel, da Justitsministeren har fremdraget det, ogsaa nævne, hvad der er mig bekendt derom. Jeg skal ganske kort sige, at foruden at den Mand, som Justitsministeren mente, at jeg særlig havde tænkt paa, har været Fuldmægtig hos to Amtmænd paa Færøerne og saaledes har haft en Del af de samme Forretninger, som han vilde komme til at have som Landfoged, navnlig hvad Godsadministrationen angaar, saa har han det allerbedste Lov fra alle dem, han har staaet i Forhold til. Han bliver anbefalet ikke alene af sine Principaler paa Færøerne, de to Amtmænd, for Flid, Dygtighed, Samvittighedsfuldhed, grundige Kundskaber, retskaffen og hæderlig Karakter, men det samme Vidnesbyrd har han faaet fra meget ansete Mænd, bl. a. fra et meget fremragende Medlem af Rigsdagen. Da dette var mig bekendt, forekom det mig, at der i dette Tilfælde kunde have været taget lige saa meget Hensyn til det, at Manden havde særligt Kendskab til færøiske Forhold, som til det, at han manglede et Point i første Karakter, medens hans Modkandidat havde første Karakter. Jeg kan derfor ikke indrømme, at jeg skulde have sagt andet, end hvad jeg mener; jeg burde sige, naar jeg skulde tale paa den Befolknings Vegne, som jeg har den Ære at repræsentere her i Tinget.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal ikke følge det ærede Medlem ind paa hans Detailbetragtninger om, hvad Landfogden deroppe har at varetage. Jeg skal kun bemærke, at jeg er aldeles overbevist om, at den paagældende Færing i dette Øjeblik ikke kender en Smule mere til den senere Tids Lovgivning vedrørende Landboforholdene paa Færøerne end den nys udnævnte Embedsmand, og hvad angaar den forventede Omordning af Landboforholdene, er der saa langt frem, at Landfogdens Erklæring ikke vil blive indhentet af Justitsministeriet, førend han for længst vil være inde i dem. Det ærede Medlem skal ikke komme bort fra, at han i Misnøje over en Embedsbesættelse, noget, der dog ganske sorterer under Administrationen, har søgt at drage denne frem her i Tinget, og han har i Dag fortsat i det samme Spor ved her i Landstinget at give sig til i Details at drøfte Spørgsmaalet om, hvad Administrationen maa fordre af den, som den ansætter, og hvorvidt den af ham beskyttede Ansøger opfylder disse Fordringer. Det